

RICHARD WEBSTER

KÜÜNLA-
MAAGIA
ALGAJAILE

*Kõige lihtsam maagia,
mida te kasutada saate*

Originaali tiitel:
Richard Webster
Candle Magic for Beginners
2005

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Selles raamatus sisalduv teave on edastatud vaid informatiivsetel eesmärkidel. See pole mõeldud asendada teie arsti nõuandeid ja järelevalvet ning te peaksite siintoodud infot kasutama vastutusvõimeliselt, konsulteerides oma arstiga. Raamatu autor ja kirjastaja ütlevad selgesõnaliselt lahti igasugusest vastutusest ebasoodsate tulemuste eest, mida selles raamatus sisalduva info kasutamine või rakendamine võib kaasa tuua.

Tõlkinud Virge Õuemaa
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenu Mari Mets
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2004 Richard Webster. All rights reserved.

Published by Llewellyn Publications

Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Interior art by Llewellyn Art Department

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2022.

D12420022

ISBN 978-9949-87-028-8

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Minu headele sõpradele
Erskine ja Charlotte Paytonile

Sisukord

Sissejuhatus	ix
1	Mis on küünlamaagia? 1
2	Küünlad ja teised vahendid 7
3	Värv 23
4	Maagia ühe küünlaga 37
5	Kuidas küünlaid ette valmistada 55
6	Ajastus 63
7	Aroom 85
8	Numeroloogia ja küünlad 91
9	Viis elementi 111
10	Maagilised tähestikud 123
11	Maagilised ruudud 129
12	Tervendamine küünalde abil 143
13	Ennustamine küünalde abil 165
14	Küünlarituaalid 173
15	Kuidas ise küünlaid valmistada 203

Lõppsõna | 213

Lisa A Elemendid ja sodiaagimärgid
aastatel 1947–2035 | 217

Lisa B Maagilised tähestikud | 223

Lisa C Planeeditunnid | 225

Märkused | 227

Lugemissoovitused | 231

Sissejuhatus

Mina tutvusin küünlamaagiaga esimest korda kuuteistkümneaastasena. Rääkisin koolis sõbrale ühest oma probleemist ja sain ootamatu vastuse. Tema soovitas küünlaid põletada. Tema ema kasutas tihtipeale küünlamaagiat ja sõber oli omandanud selle kunsti põhitõed. Ta juhatas mind läbi lühirituaali ja minu skeptitsismile vaatamata mu probleem kadus. Ma polnud ikka veel päris veendunud, et küünalde põletamine oli olukorra lahendanud, kuid minus tärkas huvi ja ma olen seda teemat uurinud sellest ajast peale. Olen aastaid kasutanud küünlamaagiat mitmesuguste raskete olukordade ja paljude eesmärkide puhul. Küünlamaagiast on mulle väga suur kasu olnud, isegi kui mõnikord saabus abi ootamatul viisil.

Pole ime, et küünlamaagia on nii populaarne, sest küünla süütamises ja küünlaleegi jälgimises on midagi erilist. Tuli on alati inimesi lummanud ja inimesed üle kogu maailma on kasutanud leeki palvetamise ja maagiliste toimingute ajal tuhandeid aastaid. Ürginimesed tantsisid ja laulsid ümber lõkke, et manada välja vaimed. Tänapäevalgi seostavad kristlus, judaism ja hinduism tuld jumalikkusega.

Kui küünlaid polnud veel leiutatud, kasutasid inimesed palvetades ja jumalatele ohvriande tuues väikseid õlilampe, mida nimetati votiivlampideks. Mesilasvahast tehtud küünlad, mida kasutati Egiptuses ja Kreetal umbes aastast 3000 eKr, aitasid inimestel läkitada palved Jumalale.¹ Teeba hauakambrite seintel leiab pilte, millel on kujutatud koonusekujulisi küünlaid alustassidel. Vanad roomlased kasutasid vahast ja rasvast tehtud küünlaid.

Arvatakse, et kuningas Alfred Suur (849–899) mõõtis küünalde abil aega. Ta lasi valmistada küünlad, mis põlesid spetsiaalses sarvekujulises laternas, mis ei lasknud tõmbe-
tuulel neid kustutada, täpselt neli tundi.²

Kolmeteistkümnendal sajandil asutati gildid ja küünlategijad müüsid oma kaupu ükselt uksele. 1292. aastal loeti Pariisi maksunimistutes ühtekokku seitsekümmend üks küünlatootjat.³ Kuna vahaküünlad olid keskajal kallimad, leidis neid ainult kloostrites, kirikutes ja jõukate inimeste kodudes.⁴ Vaesed pidid läbi ajama vastikult lõhnavate lugatahiga küünaldega, mille valmistamiseks kasteti niisketel aladel kasvava rohthaime loa varred järelejäänud toiduõli sisse.

Ameerika koloniaalajastul valmistasid koduperenaised küünlaid sügisel. Vitsad, mis hõlmasid mitut tahti, kasutati korduvalt keeva vett ja sulanud rasva täis katlasse, kuni küünlad saavutasid soovitud jämeduse. Sellele tegevusele kulus terve päev.

Üheksateistkümnenda sajandini piirdusid inimesed mesilasvahast ja rasvast tehtud küünaldega. Sajandi jooksul aga toimus suur areng. 1811. aastal avastas prantsuse keemik Michel-Eugène Chevreul steariini tootmise protsessi, mille käigus ta eraldas rasvas sisalduvast glütseriinist rasvhappe. See võimaldas toota steariinhapest väga kvaliteetseid küünlaid. Need olid kõvemad kui vanad rasvaküünlad ja põlesid tunduvalt kauem. Samuti põlesid need eredamalt.

Küünlategijad avastasid, et vaalalt võetud spermatseidist ehk vaalavahast sai suurepäraseid küünlaid, mis tekitasid äärmiselt eredat valgust, kuid neid enam ei valmistata, sest vaalad on kaitsealuste loomade nimekirjas. 1850. aastal patenteeris doktor James Young protsessi, mille käigus eraldati toornaftast parafiin. Parafiinküünlad olid odavamad kui vaala- või mesilasvahast küünlad ja andsid sama palju valgust. Parafiinküünlaid tehakse tänini.

Üheksateistkümnendal sajandil toimus veel üks suur areng. Nimelt leiutati küünlavalamise masin, mis võimaldas tootjatel valmistada küünlaid tõhusamalt ja odavamalt kui varem. See tähendas, et need olid taskukohased isegi kõige vaesematele.

Nüüdisajal kasutatakse küünlaid muidugi põhiliselt kaunistamise ja pühitsemise eesmärgil. Küünlategu on popu-

laarne hobi ja huvi küünlamaagia igivana teema vastu üha kasvab.

Pole ime, et küünaldegaga on seotud palju rahvapärimusi. Tõenäoliselt kõige tähtsam neist puudutab sünnipäevatori küünalde puhudes kustutamise taga peituvat sümboolikat. Selle rituaali käigus läheb tähelepanu küünaldelt hingeõhule. See tähendab, et hingeõhk (elu) läheb küünalde näidatud aastatest kaugemale.

Küünlapäeval pühitsetakse neitsi Maarja puhastamist, mis toimus, kui Maarja viis oma poja Jeesuse templisse ja talle öeldi, et Jeesusest saab maailma valgus. 2. veebruaril möödub nelikümmend päeva jõuludest, aeg, mille jooksul peetakse naist juudi seaduse kohaselt pärast poja ilmaletoomist puhastunuks. Niisiis tähistab küünlapäev puhastamist, aga ka valguse naasmist pärast talvepimedust. Kristlaste küünlapäev tuleneb varasemast Rooma rituaalist, kus naised kandsid 2. veebruaril Juno Februata, Marsi neitsist ema auks küünlaid. See rituaal sümboliseerib uut elu ning tootab kevade taastulekut ja kõike, mida see aastaaeg igapäev heaolule tähendab. Kristlased valisid selle päeva küünlapäevaks ettekavatsetult. Paavst Sergius nimetas selle ümber päevaks, mil „see jälk kasutusviis ja tava kaotada ning Jumala ja neitsi Maarja kummardamisele üle minna“.⁵

1. või 2. veebruaril tähistatakse ka keldi jumalanna püha Brigidi, samuti *Imbolg*’i, neljast nõiast ühe hingamispäeva püha. (Teised on *Roodmas* 30. aprillil [teise nimetusega *Beltane* 1. mail], *Lammas* 1. augustil ja *Samhain* ehk *halloween* 31. oktoobril.) Küünaldel on kõigil neil pühadel oma osa.

Küünlavalgust on alati peetud spirituaalse valgustumise märgiks, samas kui pimedus sümboliseerib võhiklikkust. Järelikult võib küünal kristlikus traditsioonis esindada Kristust, usku ja tunnistajaks olemist. Küünlaid kasutatakse palju katoliku kirikus valguse ja usu sümbolina.

Samuti võib küünal tähistada kujundlikus mõttes lühikest aega, mille me siin maa peal veedame, ja seda, kui kergesti võib eluküünal kustuda. Religioossetel maalidel sümboliseerib küünal sageli inimese hinge.

Arvati, et kui küünal jumalateenistuse ajal kustub, annab see tunnistust kurjade vaimude lähedalolekust. Kurjad vaimud eelistavad valgusele pimedust ja küünlad mängivad olulist rolli nende tõrjumisel. Küünlad oli kombeks süüdata ka lapse sünni ajal, et kurjad vaimud eemal hoida. Samuti süüdati need siis, kui keegi oli suremas, et kurjad vaimud ei saaks inimese hinge enda kätte.

Põhja-Inglismaal kasutatakse küünlaid mõnikord endiselt armuloitsu tegemiseks. Ühe sellise loitsu puhul torgatakse küünla sisse kaks nõöpnõela; usutakse, et armastus saabub ajaks, mil küünal on nõöpnõelteni põlenud.

Juudi tuledepüha (hanuka, 22.–29. detsember) ajal põletatakse üks küünal esimesel öhtul, teine teisel, kolmas kolmandal ja nii edasi kuni kaheksanda öhtuni. Küünlad tähistavad seda, et juudi usk on kustumatu ja kasvab üha edasi. Hanuka on tähtis juudi püha, mil meenutatakse Jeruusalemma Saalomoni teise templi taaspühitsemist 165. a eKr. Selle hävitas kolm aastat varem Süüria kuningas Antiochus IV Epiphanes, kes oli proovinud juudi usku maamunalt minema pühkida.

Keskajal oli populaarne juudi traditsioon süüdata küünal kümme päeva enne Yom Kippurit ehk lunastuspüha. See oli aeg, mil Jumal otsustas järgmiseks kaheteistkümneks kuuks kõigi saatuse. Kui küünal kustus, oli see märk, et inimene ei ela piisavalt kaua, et näha järgmist lunastuspüha. Kui küünal põles lõpuni, tähendas see, et inimene elab vähemalt veel ühe aasta.

Mesilasi peeti jumalate sõnumitoojateks ja mesilasvahast küünlaid kasutati kirikutes, sest need olid lähedalt seotud taevaga.

Küünlaleegi tekitatav hüpnootiline lumm annab aimu sellest, miks inimesed hakkasid küünlaid põletama maagilistel eesmärkidel. Võbelev leek näib süütavat sügaval meie sees midagi, mis viib meid ühendusse lõpmatuse ja kogu inimkonnaga. Küünal toob nähtavale nii elu, surma kui taassünni. Seos inimhinge ja pimedas põleva küünla vahel meenutab inimestele inimvaimu väge ja seda, kuidas see võib pimeduse valguseks muuta. Käesoleva raamatu eesmärk ongi anda infot selle kohta, kuidas küünalde abil oma eesmäärke saavutada ja pimedus valguseks muuta.